

Tóth Gabriella (Toga) :

Szófogság

A zöldellő park ölén merengett.

Orra elé bágyadt levelet kergetett a szeptemberi szél.

Eltékozolt fotoszintézis.

Mint leforrázott test, égett, savat okádott rá a Nap,

és színes foltokat hányt a szuvas pad alatt.

Lágyan fénylett a víz. Az álnok, a csaló!

De tébolyt idézett, és a híd lábához verte a dac.

Csak azért is! majd belesimult újra.

A Dunában megrekedt csepp,

mély kútja ölén hiátusok zengtek.

Csak azért is! Tovább!

Burkot bont a háborús bomba,

repsz húsba vág, vérekes görbe ujjak

szilánkossá tört hitet, rombolt tornyok csúcsát emelik, toldják,

de a metsző szél, csak azért is!

Mint félre vert harang, üvölt a kétely!

Míg marad a pad alatt

egy levetett rőt levél,

és egy kiskabát, ha jön a tél.

Toga

2022.02.09.